

توافق قاهره نماد عقلانیت نظام است

محمود واعظی، قائم مقام حزب اعتدال و توسعه، در شبکه ایکس، نوشت: «توافق قاهره نماد عقلانیت نظام در تامین حقوق هسته‌ای و دفع فشار غرب بود. تجربه جهانی نشان داده «تعامل» مؤثرتر از «تقابل» است. اقلیتی تقد‌های غیرکارشناسی می‌کنند که حتی متن توافق را نخونده‌اند! این توافق «مشروط» است و در صورت بدعهدی، ایران فوراً تعهداتش را متوقف می‌کند.»

ضرورت بیان صریح سیاست‌های پرهزینه مخالفان مذاکره

انجمن مهندسان ایران با انتشار بیانیه‌ای در رابطه با شرایط کشور به بیان پیشنهادهاتی در این زمینه پرداخته است. در این بیانیه آمده است: «بیانیه اخیر شورای عالی امنیت ملی در حمایت از توافق وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، گامی مهم در جهت بازگرداندن ابتکار عمل به ایران و تثبیت حق حاکمیت کشور در عرصه هسته‌ای است اما در برابر این رویکرد عقلانی، شاهد کارشکنی جریان‌هایی هستیم که به‌انفوذ بخش‌های انتصابی و تصمیم‌ساز ملی بیش از سه دهه، امنیت و توسعه ایران را گروگان گرفته‌اند. این جریان، که خود را «مدافع اقتدار» می‌نامد، در عمل با امتناع از مذاکره، مخالفت با پیوستن به کنوانسیون FATF، کشور را دچار خودتخریمی ساختاری کرده و راه را برای پروژه دور زدن تحریم‌ها که به جانی شدن واسطه‌ها، الیگاشی‌های رانتی، و غارت جیب مردم منجر گردیده، هموار ساخته است.» در ادامه آمده است: «انجمن مهندسان ایران تأکید می‌کند: ۱. دولت منتخب و شورای عالی امنیت ملی باید صریح و شفاف به مردم نشان دهند که سیاست‌های پرهزینه این جریان اقلیت، مخل امنیت ملی و توسعه کشور است. ۲. باید روشن گردد که ادامه مسیر خودتخریمی و مخالفت با دیپلماسی چندجانبه، در عمل به معنای تضعیف بازدارندگی ملی، کاهش تاب‌آوری جامعه و گسترش شکاف‌های اجتماعی است. ۳. دولت و شوراموظفند ابتکارعمل را در دست نگه‌دارند، اقلیت کارشکن را مهار کنند و در برابر تحمیل هزینه‌های غیرضروری به ملت بایستند. امنیت پایدار و اقتدار ملی نه از مسیر بی‌بست‌سازی و خودتخریمی، بلکه تنها با اجماع داخلی، اتکاب به رأی ملت، و تعامل سازنده با جهان به دست می‌آید.»

اگر عبرت نگیریم، باید هزینه‌های سنگین تری بدهیم

محمدمهدی شهریاری، نماینده مجلس در گفت‌وگو با شفقنا، با انتقاد از وضعیت موجود، افزود: «در حال حاضر، نه در کمیسیون‌های مربوطه و نه در مجلس شورای اسلامی، اقدام مؤثری که بتواند جلوی این روند را بگیرد، مشاهده نمی‌شود. اگرچه دولت برنامه‌هایی دارد، اما تاکنون اقدام عملی امیدوارکننده‌ای که منجر به خروج از این وضعیت، جلوگیری از تشدید تحریم‌ها و دور کردن سایه جنگ شود، ندیده‌ایم.» این نماینده مجلس همچنین به موضوع مذاکرات ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اشاره کرد و گفت: «حفظ کشور در بالاترین اولویت قرار دارد و اگر در زمان مناسب اقدام نکنیم، در آینده مجبور به پرداخت هزینه‌های بسیار بیشتری خواهیم بود. همانطور که در قراردادهای تاریخی ترک‌مانچای و گلستان دیدیم، اگر در گذشته با درایت بیشتری عمل می‌کردیم و تحت تأثیر سخنان تحریک‌آمیز بر خی افراد ناآگاه مبنی بر پیروزی در جنگ قرار نمی‌گرفتیم، می‌توانستیم سرزمین‌های کمتری را از دست بدهیم. امروز نیز، اگر عبرت نگیریم و اقدامی نکنیم، با هزینه‌های سنگین‌تری مواجه خواهیم شد. درس گرفتن از وقایع گذشته، امری ضروری است.»

چهارشنبه ۲۶ شهریور ۱۴۰۴
سال چهارم - شماره ۸۸۲
www.hammihanonline.ir

مردم نسبت به آن‌ها شد و حالا چندان نگاه مثبتی میان ایرانیان ندارند. جامعه ایران مدت‌هاست از نگاه قهرمان‌پروری و حضور کسی که بخواد آن‌ها را نجات دهد فاصله گرفته است و بر همین مبنا چندان انگیزه‌ای ندارد نسبت به این افراد اقدام مثبتی داشته‌باشد.

تصور برخی در اپوزیسیون این بود که مردم در جنگ ۱۲ روزه همراهی لازم را به دلیل اعتراضات سال‌های اخیر نخواهند داشت، اما چنین نشد. عملکرد و نقش دولت قبل در گسترش آن و تأثیر دولت فعلی بر آرام‌سازی فضا را چگونه می‌دانید؟

دولت‌ها و تصمیمات آن‌ها در زندگی روزمره مردم اثرگذار است. این تصور که همه‌کاره زندگی مردم دولت است، چندان منطبق با واقعیت نیست. جامعه نه آنقدری از دولت قبل نفرت دارد و نه آنچنان نسبت به دولت فعلی نگاه مثبت دارد. از سویی نه دولت قبل چندان ناکارآمدتر از دولت فعلی است و نه دولت فعلی اقدام خاصی انجام داده است که بتوان به عنوان دستاورد از آن یاد کرد. متأسفانه مناسبات سیستم و جامعه در شرایط مطلوبی نیست و حتماً نگاه آرامش‌بخش رئیس‌جمهور و دولت می‌تواند در ترمیم شکاف‌ها و ناراضیاتی‌ها مفید و موثر باشد، اما کافی نیست. عدم اجرای قانون از نظر سیاسی مهم است اما باید در نظر داشت که جامعه مسیر خود را طی می‌کند، حتی اگر قانون حجاب و عفاف نیز ابلاغ می‌شد حتماً تنش‌هایی ایجاد می‌شد اما جامعه مسیر خود را می‌رود و بخش‌هایی از حکومت نیز تصور خطایی دارند که فکر می‌کنند می‌توانند در برابر موج اجتماعی بایستند. آقای پزشکیان این عقلانیت را داشت که نمی‌تواند در برابر این موج بایستد و سعی کرد که تنش‌ی میان مردم ایجاد نشود. با این وجود تعلیقی که در شرایط «نه جنگ و نه صلح» و نبود چشم‌انداز برای اقشار مختلف جامعه وجود دارد، از هر سمی برای کشور بدتر است و امیدوارم دولت و حاکمیت هر چه سریع‌تر بتوانند فضا را تغییر دهند. اگر الان تجدیدنظر در رویه‌های پیشین صورت نگیرد ممکن است تجدیدنظر زمانی انجام شود که خیلی دیر شده باشد و با خسارت‌های بزرگی هم برای حاکمیت و هم برای جامعه در پی داشته‌باشد.

به شکل بی‌سابقه‌ای تشدید شد. به نظر شما دیدگاه ایرانی‌ها در این مدت نسبت به این گروه‌ها چه تغییریاتی کرده است؟

مشکل اپوزیسیون خارج‌نشین و سلطنت‌طلب‌ها این است که سعی کردند تحلیل ساده‌ای را از این اعتراضات ارائه دهند که با واقعیت نیز تطابق ندارد. آن‌ها تصور می‌کردند همه مسئله مردم با حکومت و یا حضور یک عده آدم در حکومت است، درحالی‌که مسئله مردم اجتماعی‌تر از این موضوع است. مسئله مردم به مناسبات اجتماعی باز می‌گردد؛ هر چند که بخش مهمی هم به حکومت باز می‌گردد. لذا ساده‌سازی اپوزیسیون بود که تصور می‌کردند اگر مطالبه سیاسی مانند تغییر حکومت را مطرح کنند و بر این اعتراضات سوار کنند، می‌توانند نتیجه بگیرند. ساده‌انگاری بود که فکر می‌کردند مردم رژیم سیاسی را عوض می‌کنند، درحالی‌که کسی که به دنبال زندگی است، به دنبال انقلاب کردن، زندان رفتن و حبس کشیدن نیست. اعتراضات نشان داد از بسیاری رویکردهای سیاست‌ورزی کلاسیک در جامعه ایران فاصله گرفته‌ایم، اما پارادایم اپوزیسیون خارج از کشور و سلطنت‌طلب‌ها همچنان همان پارادایم کهنه و کلاسیک است و آن‌ها مطالبه زندگی را درک نکردند. برای مردم مهم است کسانی که سر کار هستند به گونه‌ای عمل کنند که بتوانند زندگی کنند و با چنین نگاهی مسئله جامعه برکنار کردن کسانی که بر سرکار هستند نیست. بخشی از این اپوزیسیون جیره خود را از دولت‌های اروپایی و آمریکا می‌گیرند و اینکه رضا پهلوی با نتانیاهو دیدار داشته‌باشد، نگاه مردم را نسبت به اپوزیسیون منفی کرد. بعلاوه دعوای داخلی اپوزیسیون و نگاه تنگ‌نظرانه و به دور از مداولی که نسبت به همدیگر داشتند، تا حد زیادی تصویر اپوزیسیون را در جامعه واقعی کرد و منجر به یازبینی نگاه

اعتراضات ۱۴۰۱ چه تأثیری بر جامعه امروز گذاشت و با گذشت زمان آثار آن تا چه حد در فضای اجتماعی باقی مانده است؟

تأثیرات اعتراضات سال ۱۴۰۱ بر جامعه ایران بسیار عمیق بوده و هست و آثار آن در فضای اجتماعی همچنان موجود است. اگر دولت و حاکمیت در روبه و رفتارهای خود تغییری ایجاد نکنند، این آثار همچنان باقی خواهند ماند. کارکرد مهم اعتراضات سال ۱۴۰۱ این بود که مسائلی که افراد در زندگی روزمره دارند از سوی قشر بزرگی اعلام شد و در واقع مسئله خود را بیان کردند. همه زنایی که در این اعتراضات شرکت کردند، اعلام کردند که ما در این جامعه مسئله داریم و این محدود به یک عده خاص نیست که به آن‌ها برچسب فرضاً فمینیستی بزنیم، بلکه مطالبه بزرگتری بود و اتفاقاً متدین‌ها و کسانی که معتقد به حجاب هستند نیز در این مطالبه‌گری حضور داشتند. تا زمانی که عواملی منجر به بروز اینگونه ناراضیاتی‌ها در جامعه می‌شود، اعتراضات و آثار آن به جای خود باقی خواهد ماند. این اعتراضات تأثیرات عمیقی را به‌ویژه در عرصه سیاست به جای گذاشته است و بسیاری از چیزهایی که به نظر می‌رسید هیچ تمایلی برای تن دادن به آن‌ها نیست، اما عملاً مجبور شده است در زمینه‌هایی عقب‌نشینی کند. نوع پوشش قبل از این وقایع احتمالاً برای عده‌ای تبدیل به یک آرزو خواهد شد و یک قدرت اجتماعی ایجاد شد که هم جامعه و هم بخشی از حاکمیت متوجه شد در برابر قدرت بی‌قدرتان ناتوان است و با برخورد‌های تند نمی‌توان موضوعاتی از این دست را حل و فصل کنند. باید توجه داشت که این اعتراضات نتیجه تغییریاتی است که در جامعه ایجاد شده است و فهم این نکته بسیار مهم است چراکه اگر عده‌ای در حکومت این اعتراضات را علت تغییرات اجتماعی بدانند فکر می‌کنند با بر خورد با کنشگران غائله را خاتمه دهند.

تلاش اپوزیسیون خارج‌نشین و سلطنت‌طلب‌ها پس از اعتراضات ۱۴۰۱

بیان مبهم ماجرای رخ داده، عدم شفافیت و جلوگیری از بیان اعتراضات مردم عادی، مانع از پایان این اعتراضات خیابانی شد. اما به اذعان بسیاری آنچه در این اتفاق و اعتراضات و پس از آن رخ داد، هیچ چیز را به حالت قبل بازنگرداند و فضای سیاسی و اجتماعی جامعه متأثر از اعتراضات سال ۱۴۰۱ تغییرات گسترده‌ای به خود دید. در میان مردم، اصرار و پافشاری بر مواضع ادامه پیدا کرد اما تصمیم دو دولت مستقر پس از این اعتراضات متفاوت بود. رویکرد دولت سیزدهم در زمینه حجاب اجباری، اعمال فشارهای گسترده به جریان‌های معترض بود، قوه قضائیه نیز لایحه‌ای تحت عنوان «عفاف و حجاب» را تنظیم کرد و مجلس نیز با آن موافقت کرد. دولت سیزدهم از ارائه لایحه برگزاری تجمعات صحبت کرد و در بهمن‌ماه سال ۱۴۰۱ یک فوریت آن را به تصویب رساند، با این وجود هیچگاه تصمیمی در این‌باره در آن دولت نهایی نشد. با تغییر ناگهانی دولت و روی کار آمدن مسعود پزشکیان و مواضع وی به‌ویژه در خصوص زنان، لایحه جنجالی عفاف و حجاب اجرایی نشد، اخیراً نیز وعده‌ای در خصوص برگزاری تجمعات بدون نیاز به اخذ مجوز از سوی وزارت کشور مطرح شد. از نظر دولت چهاردهمی‌ها، رویکرد آنها جلوی بروز یک موج اعتراضی دیگر در پی حمله اسرائیل به ایران را گرفت و اتفاقاً در وقوع اتحاد و همبستگی ایام جنگ اثرگذار بود.

با گذشت سه سال از وقوع اعتراضات سال ۱۴۰۱، فضای سیاسی و اجتماعی ایران با تغییرات گسترده‌ای روبه‌رو شده است و به اعتقاد بسیاری از کارشناسان و فعالان سیاسی در آن سال خشمی در میان مردم ایران فوران کرد که ریشه در گذشته و تصمیمات صورت‌گرفته در قبال آنها داشته است. هم‌میین، در همین رابطه با عباس عبدی، تحلیلگر سیاسی اصلاح‌طلب، مهدی شیرزاد، فعال سیاسی اصلاح‌طلب و منصور حقیقت‌پور فعال سیاسی اصولگرا گفت‌وگو کرده است که در ادامه می‌خوانید.

بود که بیشترین زخم را خورده بودند. جواناتر از آنها تابع بودند و حتی بزرگتر از آنها هم پیرو این گروه بودند. اینها اغلب بریده از سیستم بودند و تحصیل‌کرده و باتجربه بودند. بسیاری از آنان راهی هم به درون این سیستم نداشتند لذا احساس تبعیض بیشتری می‌کردند.

تا توجه به اعتراضات رخ داده در این سال‌ها و حوادث پس از آن، تصور برخی اپوزیسیون این بود که مردم در جنگ ۱۲ روزه همراهی لازم را نخواهند داشت اما چنین نشد. البته در تحلیل‌های بعدی اقدام دولت و توجه بیشتر به خواست مردم را در کنار روحیه مردم ایران و بلوغ فکری و سیاسی آنها نیز مؤثر بر این تصمیم دولت دانستند. عملکرد و نقش دولت قبل در گسترش آن و تأثیر دولت فعلی بر آرام‌سازی فضا در زمینه سبک زندگی و حجاب اجباری را چگونه می‌دانید؟

این دولت تا اندازه‌ای در تلطیف فضای پس از ۱۴۰۱ نقش داشته است. به‌ویژه با جلوگیری از اجرای مصوبه ضدامنیت ملی مجلس و نیز با وجود رویکرد و ادبیات سازنده آقای پزشکیان و دولت در این موضوع. ولی خیلی راه مانده که شکاف ناشی از ۱۴۰۱ ترمیم شود. رفتار مردم در جنگ هم مقوله جداگانه‌ای است. جنگ و تجاوز اخیر پیش از این که حکومت را تهدید کند موجودیت ایران را تهدید نمی‌کرد لذا واکنش مردم هم غیرمنتظره نبود و می‌توانستند این دو مقوله را تفکیک کنند.

منصور حقیقت‌پور فعال سیاسی اصولگرا:

رویکرد دولت قبل به سبک زندگی تحمیلی حلقه پایداری بود

و بلوغ فکری و سیاسی آن‌ها نیز مؤثر بر این تصمیم دولت دانستند. عملکرد و نقش دولت قبل در گسترش آن و تأثیر دولت فعلی بر آرام‌سازی فضا در زمینه سبک زندگی و حجاب اجباری چگونه می‌دانید؟

من دولت فعلی را موفق می‌دانم. آن نگاه، نگاه تنگی بود که حلقه پایداری تحمیل کرده بود و می‌توانست بار سیاسی و امنیتی فراوانی داشته‌باشد. این نگاهی که دولت چهاردهم دارد، منطقی و درست است و شورای عالی امنیت ملی هم با این رویکرد موافق است.

تا به نظر شما نگاه تصمیم‌گیران به زنان با گذشت سه سال از اعتراضات سال ۱۴۰۱ چه تغییریاتی کرده است؟

جمهوری اسلامی زنان را که از فعالیت سیاسی و... محروم نکرده است. الان بهترین مدال آوران مادر صحنه‌های ورزشی زنان هستند. چهار زن در هیئت دولت وجود دارد، چه زمانی وزیر زن برای وزارتخانه به آن بزرگی داشتیم؟ از نظر من روند خوبی است و هم نگاه مقام معظم رهبری نسبت به منویات زنان بسیار مثبت است و هم دولت فعلی نیز راغب است که از این ظرفیت استفاده کند و آن را انجام می‌دهد.

تصور برخی اپوزیسیون این بود که مردم در جنگ ۱۲ روزه همراهی لازم را نخواهند داشت اما چنین نشد. البته در تحلیل‌های بعدی اقدام دولت و توجه بیشتر به خواست مردم را در کنار روحیه مردم ایران

طرفیتی در جامعه وجود دارد که اینها اراده‌ای دارند برای اینکه زیر بار تحمل مسائل نروند. امروز هم ما شاهد همین هستیم و تندروها در حاشیه در آستانه ورود به سطل زباله‌اند.

منصور حقیقت‌پور، فعال سیاسی اصولگرا در گفت‌وگو با هم‌میهن معتقد است نگاه دولت قبل در موضوع سبک زندگی نگاه تنگی بود که جبهه پایداری تحمیل کرده بود و تبعات سیاسی و امنیتی در پی داشت، اما رویکرد دولت فعلی منطقی و درست است.

اعتراضات سال ۱۴۰۱ تا چه میزان منجر به گشایش‌های سیاسی و اجتماعی شد، با توجه به اینکه حاکمیت هنوز با مسئله برگزاری اعتراضات کنار نیامده است و لایحه‌ای که در باره برگزاری تجمعات قانونی و مطابق با اصل ۲۷ قانون اساسی باید این اختیار را به مردم برای برگزاری تجمعات بدهد، به نتیجه نرسید.

گشایش که حتماً ایجاد شده است. این را می‌توان در نشست‌ها و برخواست‌ها و جلساتی که احزاب با همدیگر و با مقامات سیاسی دارند مشاهده کرد. اینکه بخواهند میتینگ‌های تبلیغاتی و انتخاباتی داشته باشند موضوعی است که باید مشخص شود آیا در خواستی بوده است یا خیر و من از آن بی‌اطلاع هستم. از نظر من اگر در جاهایی باشد که مشکل امنیتی وجود نداشته‌باشد، مشکلات اجتماعی مانند ترافیک و مسائلی از این دست وجود نداشته باشد می‌تواند در خواست ارائه شود و فکر نمی‌کنم مانعی وجود داشته‌باشد.

با توجه به اعتراضات و حوادث سال‌های اخیر تصور برخی اپوزیسیون این بود که مردم در جنگ ۱۲ روزه همراهی لازم را نخواهند داشت اما چنین نشد. البته در تحلیل‌های بعدی اقدام دولت و توجه بیشتر به خواست مردم را در کنار روحیه مردم ایران

آگهی مناقصه عمومی

نوبت اول

شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان در نظر دارد توسعه فیدرخانه ۲۰ کیلوولت پست میاندوآب ۱ به صورت مناقصه عمومی یک مرحله‌ای را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به شماره فراخوان شماره ۲۰۰۴۰۱۱۹۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ آدرس الکترونیکی www.setadiran.ir به مناقصه‌گرا واجد شرایط واگذار نماید.

بهای فروش اسناد مناقصه: ۲۰۰۰'۰۰۰ ریال (دویست هزارریال)

جدول زمانی انجام مناقصه	
شروع فروش اسناد مناقصه	از ساعت ۸ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۹
مهلت دریافت اسناد مناقصه	تا ساعت ۱۹ عصر مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۲
مهلت بازگذاری پیشنهادات سامانه ستاد ایران	تا ساعت ۹ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۰
بازگشایی پاکات	ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۰

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۴'۰۹۶'۳۱۱'۰۰۰ بحروف (بیست و چهار میلیارد و نود و شش میلیون و سیصد و یازده هزار ریال) بصورت ضمانتنامه بانکی و یا واریز نقدی بحساب شبا به شماره ۰۶۴۰۶۳۷۶۱۹۰ ۱۶۴۰۶۳۷۶۱۹۰ ۰۶۴۰۶۳۷۶۱۹۰ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی بنام شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان **اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶** جهت اخذ اطلاعات بیشتر به سایتهای زیر مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۲۲۷ ۳۱۰۷ ۰۴۱۰ تماس حاصل فرمایند. www.setadiran.ir www.azrec.co.ir www.lets.mporg.ir www.tavanir.org.ir

روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان

شرکت توزیع برق
شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان